

Arrest

nr. 351 173 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. KEULEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U bezit de Palestijnse nationaliteit en u bent geboren op [...] 1976 in Gaza-stad waar u woonde tot uw vertrek op 13 september 2018. U verliet Gaza samen met uw echtgenote, N. Heba M R (CG [...]), jullie drie minderjarige kinderen, Yaser H F N. (nationaal nummer [...]), Kenan H F N. (nationaal nummer [...]) en Lana H F N. ([...]) en jullie meerderjarige zoon Samer H F N. (CG [...]; DVZ [...]). Jullie reisden via Egypte naar Turkije. Jullie voorzagen in jullie levensonderhoud via de inkomsten die jullie genereerden uit jullie restaurant in Gaza. Op 14 november 2024 reisde u alleen naar Griekenland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg een plaats toegewezen in een opvangcentrum. Op 28 november 2024 werd er u de vluchtelingenstatus toegekend. Tussen 20 en 25 januari 2025 moest u het opvangcentrum verlaten en reisde u naar Athene waar u 15 à 20 dagen verbleef. De eerste nacht sliep u op straat en vervolgens vond u onderdak in een jeugdhoegebouw. Op 6 februari 2025 verliet u Griekenland en reisde u naar België waar u op 7 februari 2025 een verzoek om internationale bescherming deed.

In juli 2025 reisde uw echtgenote samen met jullie kinderen vanuit Turkije naar Griekenland. Zij deden daar een verzoek om internationale bescherming en er werd hen de vluchtelingenstatus toegekend. In september 2025 reisde u vanuit België terug naar Griekenland om uw echtgenote en kinderen op te halen. Zij kwamen aan in België op 11 september 2025 en dienden eveneens een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jullie verzoek legden u en uw echtgenote volgende documenten neer: jullie Palestijns paspoort en dat van jullie kinderen, jullie UNWRA-kaart, de geboorteaktes van jullie kinderen, jullie huwelijksakte, jullie Griekse verblijfskaarten en die van jullie kinderen, het Grieks reisdocument van uw echtgenote en jullie kinderen, medische documenten (Palestina en België), twee bewijzen geldoverdracht (Moneygram), het universitair diploma van uw echtgenote en drie getuigenissen.

Op 17 december 2025 bezorgde uw vrouw aan het CGVS nog enkele opmerkingen bij de notities van haar persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Hellenic Republic, information request reply, 7/10/2025; Eurodac marked record 10/02/2025). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (Verklaring DVZ, 18/09/2025, vraag 23). U legde een kopie voor van uw Grieks verblijfsdocument (zie groene map stuk 5).

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming

heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland**, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; **Country Report: Greece. Update 2023**, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf **Country Report : Greece. Update 2024** », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); **Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland** gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; **Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; **Communication on the status of migration management in mainland Greece** gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van

statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Administratieve situatie

Tijdens uw persoonlijk onderzoek legde u uw originele Griekse verblijfskaart (ADET) voor die geldig is 27 november 2027 (zie groene map stuk 5). Daarnaast legde uw echtgenote ook een kopie voor van haar Griekse verblijfsvergunning en die van jullie kinderen en ook hun originele Griekse reisdocumenten (zie groene map stukken 5 en 6).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigten met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.” Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).**

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo’s als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025.

Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de

uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (<https://www.amka.gr/faq.html>) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter **niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren**. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare/> ; Communication on the status of

migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. **Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.** Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Problemen in Griekenland

Waar uw echtgenote heeft verklaard dat zij en uw kinderen bij aankomst in Griekenland door de ordediensten werden gearresteerd en op agressieve en hardhandige wijze werden overgebracht naar een gesloten centrum op het eiland Symi, waar jullie vijf dagen verbleven, en dat zij vervolgens als verzoekers om internationale bescherming werden overgebracht naar een open centrum op het eiland Kos, waar jullie onder onhygiënische omstandigheden zouden hebben moeten leven, slecht voedsel kregen en uw kinderen niet de nodige medische zorg zouden hebben ontvangen, dient te worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (NPO Heba, p. 10 – 11). Deze situatie is niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigden van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Verder tonen u en uw echtgenote niet op afdoende wijze aan dat jullie niet in de mogelijkheid zouden zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien jullie toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen jullie evenwel niet aantonen. Jullie tonen niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Jullie tonen niet aan dat jullie, buiten jullie wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerden dan wel bij een terugkeer dreigen terecht te komen.

Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie bijzonder weinig inspanningen hebben geleverd en stappen hebben gezet om in Griekenland een leven op te bouwen. Nochtans komt uit jullie verklaringen naar voren dat jullie ondernemende personen zijn. Jullie verlieten reeds in 2018 Gaza en vestigden jullie in Turkije met jullie kinderen, waar jullie gedurende meerdere jaren verbleven en een bestaan opbouwden. Jullie leerden er op zelfstandige wijze de Turkse taal (CGVS, p. 7; NPO Heba, p. 5) en uw echtgenote, die in Gaza een bachelordiploma in het onderwijs behaalde, gaf in Turkije formeel privéles (NPO Heba, p. 4, 7; zie groene map stuk 10). Na uw aankomst in België slaagde u erin werk te vinden als verpakker en op deze manier uw gezin, dat op dat moment nog in Griekenland verbleef, financieel te ondersteunen, zodat zij in hun levensonderhoud konden voorzien en onderdak hadden (CGVS, p. 4 - 5; NPO Heba, p. 13). In het licht van deze elementen hebben jullie niet aannemelijk kunnen maken dat jullie bij terugkeer naar Griekenland niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zouden kunnen leggen om bepaalde moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Gevraagd naar jullie zoektocht naar werk verklaarde u dat u op het eiland Chios nooit pogingen hebt ondernomen om werk te vinden (CGVS, p. 11). In Athene zou u wel hebben geprobeerd om legaal werk te vinden, maar dit zou niet mogelijk zijn geweest wegens het ontbreken van de vereiste documenten.

Daarnaast gaf u aan dat communicatie moeilijk was omdat u de taal niet sprak. Volgens u was enkel zwartwerk beschikbaar, maar andere vluchtelingen zouden u hebben afgeraden dergelijk werk aan te nemen (CGVS, p. 8, 9, 12). Hoewel het betreurenswaardig is dat u er niet in slaagde een legale tewerkstelling te vinden, dient te worden opgemerkt dat zwartwerk en tewerkstelling in de schaduw economie een belangrijk onderdeel vormen van de Griekse economische realiteit, niet alleen voor migranten maar ook voor Griekse burgers (zie blauwe map stuk 3).

Uw echtgenote verklaarde dat zij nooit pogingen heeft ondernomen om werk te zoeken, aangezien zij wachtte op de afgifte van haar documenten. Zij stelde tevens dat er geen werk beschikbaar zou zijn geweest op het eiland, hetgeen een loutere bewering betreft (NPO Heba, p. 12). Gevraagd naar haar inspanningen om de Griekse taal te leren, verklaarde zij dat het onmogelijk was de taal te leren omdat jullie niet op een humane manier zouden zijn ontvangen in Griekenland, wat eveneens een blote bewering is (NPO Heba, p. 15).

Gevraagd naar jullie zoektocht naar huisvesting verklaarde u dat u, tijdens uw verblijf in Athene, contact hebt opgenomen met een organisatie die personen met huisvestingsproblemen ondersteunt. Deze organisatie noteerde uw gegevens en deelde u mee dat zij u zouden contacteren zodra u aan de beurt zou zijn, maar u werd nadien nooit gecontacteerd (CGVS, p. 9). Uw echtgenote voegde daaraan toe dat zij zelf geen inspanningen heeft geleverd om zelfstandig naar huisvesting te zoeken (NPO Heba, p. 13).

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg **is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"** en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Verder moet worden vastgesteld dat jullie in nood steeds beroep konden doen op een netwerk dat jullie financieel ondersteunde. Zo leende u voor de financiering van uw reis van Turkije naar Griekenland een bedrag van 4.000 euro van een vriend, die eveneens uw reis van Griekenland naar België financierde (CGVS, p. 6). Na uw vertrek naar Griekenland ontving uw echtgenote, die zich toen nog in Turkije bevond, financiële steun van uw ooms in Oostenrijk en Zweden (CGVS, p. 9). Ook de reis van uw echtgenote en jullie kinderen van Turkije naar Griekenland werd gefinancierd door uw familie (NPO Heba, p. 7). Tijdens uw verblijf in Athene ontving u bovendien zelf ook financiële ondersteuning van vrienden. Zo leende een vriend u 50 euro voor uw reis van Chios naar Athene (CGVS, p. 8) en ontving u daarnaast bedragen van 150 euro en

80 euro. Dit geld gebruikte u onder meer voor de betaling van een slaappleats in een jeugdherberg nadat u het opvangcentrum moest verlaten (CGVS, p. 12).

Daar waar u echtgenote verklaarde dat een dronken man binnendrong in haar woning (NPO Heba, p. 14) en een bewaker van de rechtbank haar op een racistische manier antwoordde toen zij hem vroeg naar de openingsuren van de rechtbank (NPO Heba, p. 12) moet worden opgemerkt dat deze incidenten niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat zij naar aanleiding van haar ervaringen géén pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. In dit verband heeft zij dus niet aangetoond dat ze met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten werd geconfronteerd. Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen.

Voorts duidt de commissaris-generaal dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden door gezinnen met minderjarige kinderen niet voldoende is om te oordelen dat een terugkeer naar Griekenland niet mogelijk zou zijn. Er moet worden aangetoond dat zij ondanks redelijke inspanningen niet in staat zijn geweest een waardig bestaan in Griekenland op te bouwen, quod non in casu (zie naar analogie arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-ae1-4906-af90e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf). De Griekse wet stelt verder dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen ((zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: <https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy>) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: <https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/> en <https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview>).

Aangaande uw gezondheid verklaarde u dat u hartproblemen hebt. Ter staving van uw problematiek legde u verschillende medische attesten voor. Het eerste attest betreft een attest dat werd opgemaakt op 29 augustus 2004 in Gaza. In dit attest staat vermeldt dat u in 1999 een hartstilstand kreeg dat veroorzaakt werd door een elektrische shock. Er werd u gedurende een uur hartmassage toegediend en sindsdien lijdt u aan voortdurende pijn aan de borst en een onstabiel hartritme, waardoor u fysieke arbeid en stress dient te vermijden (zie groene map stuk 7a). Het tweede attest dat u voorlegde werd opgemaakt op 23 september 2025 in België. Hierin staat vermeldt dat u op 22 september 2025 werd opgenomen in het Brugmann ziekenhuis met pijn in uw borst dat uitstraalde naar uw ribben. Eveneens staat er in het attest vermeldt dat de pijn deels werd verlicht met pijnstilling en dat er geen sprake was van hartkloppingen of kortademigheid. Er werden verschillende onderzoeken uitgevoerd waarbij men tot de volgende conclusie kwam: beide hartkamers werken normaal, afwezigheid van bloedstolsel, geen afwijkingen aan de hartkleppen en geen tekenen van overbelasting van het hart. Als behandeling werden er u twee vitaminesupplementen voorgeschreven en het medicijn Atorvastatin voor de verlaging van uw cholesterol (zie groene map stuk 7b).

Gevraagd naar de medische behandeling die u kreeg in Griekenland antwoordde u dat u in Griekenland een privé dokter raadpleegde. Hij onderzocht u, schreef u tijdelijke medicatie voor en adviseerde u later eens scan laten maken te maken (CGVS, p. 13).

Uit de door u neergelegde medische attesten en door u afgelegde verklaringen blijkt niet dat u zou lijden aan een ernstige medische problematiek die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, die overigens niet beschikbaar zou zijn in Griekenland.

Aangaande de gezondheid van uw echtgenote verklaarde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij last heeft van een ontsteking aan de dikke darm en maag waarvoor zij een medische behandeling volgt in België (NPO Heba, p. 5). Zij staaft haar medische problematiek echter niet met medische documenten. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat zij geen inzicht geeft in de ernst van haar medische problematiek en de behandeling die daarvoor nodig is en eventueel zou zijn in de toekomst, en dat deze niet beschikbaar zou zijn in Griekenland.

Daar waar uw echtgenote stelt dat jullie meerderjarige zoon (CG 2527088; DVZ 10.332.464) en oudste dochter medische problemen hebben en in Griekenland geen toegang zouden hebben gehad tot medische zorg, moet er vastgesteld worden dat zij na de toekenning van hun status nooit geprobeerd heeft om medische hulp te zoeken voor hen (NPO Heba, p. 6 – 7). Zij verklaarde zich nooit gewend te hebben tot een medisch centrum of ziekenhuis, omdat zij in de veronderstelling was dat ze zou moeten betalen voor de

medische hulp (NPO Heba, p. 14). Deze verklaringen doen afbreuk aan de ernst van de medische hulp die jullie kinderen op dat moment zouden hebben nodig gehad. Indien zij werkelijk hulp nodig hadden in Griekenland, lijkt het onwaarschijnlijk dat dit jullie zou hebben weerhouden om een dokter te consulteren louter omdat jullie in de veronderstelling waren dat de zorg niet gratis zou zijn. In het verleden hebben jullie immers financiële hulp gekregen van vrienden en familie, waardoor het onwaarschijnlijk is dat jullie die in dit specifieke geval niet zouden hebben kunnen vragen.

Daar waar uw echtgenote verklaarde dat jullie dochter acute bloedarmoede zou hebben en gewrichtsklachten waarvoor zij in België medische opvolging zou krijgen en een medicamenteuze behandeling zou volgen staven jullie dit niet met medische documenten (NPO Heba, p. 6 – 7). Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat zij geen inzicht geeft in de ernst van de medische problematiek van jullie dochter en de behandeling die daarvoor nodig is en eventueel zou zijn in de toekomst, en dat deze niet beschikbaar zou zijn in Griekenland.

Gelet op het feit dat uw gezin zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u en uw echtgenote niet hebt aangetoond dat uw gezin, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Evenmin blijkt uit de informatie in jullie administratief dossier dat uw gezondheidsproblemen, die van uw echtgenote en van uw oudste dochter een ernstige invaliderende impact zou hebben op jullie levensomstandigheden en jullie zelfredzaamheid als gezin. Hoewel uw echtgenote verklaarde dat jullie oudste dochter omwille van haar medische problematiek haar hulp zou nodig hebben bij haar dagelijks functioneren staaften jullie dit niet aan de hand van medische attesten (NPO Heba, p. 7). Daar waar in het medisch attest uit Gaza, daterend van 2004, wordt vermeld dat u fysieke arbeid moet vermijden en u verklaarde dat uw tewerkstelling in België werd onderbroken omwille van uw medische problematiek (CGVS, p. 4), blijkt uit de meest recente medische attesten die u voorlegde niet dat u arbeidsongeschikt zou zijn. Wat betreft de medische problematiek van uw echtgenote kan nergens uit worden afgeleid dat deze haar zou belemmeren in het dagelijks leven.

Documenten

Naast de reeds hierboven besproken documenten legden jullie ook verschillende Palestijnse documenten neer, namelijk jullie Palestijnse paspoorten en die van jullie kinderen (zie groene map stuk 1), jullie UNWRA Family Registration Card (zie groene map stuk 2), de geboorteaktes van jullie kinderen (zie groene map stuk 3) en jullie huwelijksakte (zie groene map stuk 4). Deze documenten staven jullie verklaringen aangaande jullie identiteit, jullie nationaliteit en jullie gezinssamenstelling – elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan.

Daarnaast legden jullie ook drie getuigenissen voor. De eerste brief (zie groene map stuk 12a) werd geschreven door de vrouw waarmee uw echtgenote samenwoonde in Athene. Uw echtgenote vertelde dat de vrouw in de brief omschrijft hoe jullie uit het opvangcentrum werden gezet. De tweede brief (zie groene map stuk 12b) werd geschreven door een vrouw die getuige was van de mishandeling van jullie oudste zoon door de ordediensten bij aankomst in Griekenland. De derde en laatste brief (zie groene map stuk 12c) werd geschreven door een man die getuige was toen uw echtgenoot in het opvangcentrum op het eiland Chios hartproblemen zou hebben gekregen (NPO Heba, p. 16). Deze getuigenissen kunnen echter niets veranderen aan bovenstaande beslissing. Bovendien kunnen verklaringen van kennissen hoe dan ook niet als objectief bewijs worden beschouwd.

Tot slot legden jullie ook nog documenten voor die betrekking hebben op jullie meerderjarige zoon, Samer. Jullie legde twee bewijsstukken voor van geldtransacties van een persoon genaamd Mohammed A. aan uw zoon op het moment dat hij in Griekenland verbleef (zie groene map stukken 8 en 11). Daarnaast legde jullie ook twee medische documenten neer (zie groene map stuk 9). Het eerste medische attest werd opgemaakt op 29 augustus 2018 in Gaza en vermeldt dat hij lijdt aan een aangeboren gezichtsverlamming aan de rechterzijde en dat zijn ouders een reconstructie van de zevende aangezichtszenuw wensen te laten uitvoeren in het buitenland. Het tweede medisch attest werd opgemaakt op 8 oktober 2025 en vermeldt dat er sprake is van onvolledige ooglidsluiting, oculaire droogte en visusstoornissen. Uw vrouw vertelde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat jullie zoon deze problemen heeft ten gevolge van een bombardement in 2014. Ze vermeldde ook dat jullie zoon zelfstandig is, maar wel erg teruggetrokken omwille van zijn mentale toestand (NPO Heba, p. 6). Verder legden jullie geen documenten neer aangaande zijn persoonlijke situatie. Dat uw zoon aan gezichtsverlamming lijdt wordt in deze beslissing niet betwist. Aangezien uw zoon meerderjarig is, niet volledig afhankelijk is van jullie en een afzonderlijke procedure doorloopt, wordt zijn situatie echter beoordeeld binnen het kader van zijn eigen procedure. De voorgelegde documenten hebben geen betrekking

op jullie persoonlijke situatie in Griekenland en veranderen niets aan de inhoud van bovenstaande argumentatie.

Op 17 december ontving het CGVS via uw advocaat nog enkele opmerkingen die uw vrouw wenste te maken bij de notities van haar persoonlijk onderhoud. Zij meldt dat haar broers niet in Duitsland wonen, maar in Oman en stelt dat de oorlog, die een impact zou hebben gehad op jullie zoon, niet één week zou hebben geduurd maar één maand en één week. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande beslissing echter niet wijzigen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker voert aan dat zijn aanvraag om internationale bescherming wel degelijk ontvankelijk is. Verzoeker is erkend vluchteling in Griekenland maar hij kan er geen effectief beroep meer op doen. Verzoeker verwijst naar nieuwsberichten en arresten waaruit blijkt dat het migratiebeleid van Griekenland inhumaan is. Verzoeker argumenteert op basis van citaten dat er een schending is van artikel 3 EVRM met betrekking tot de detentieomstandigheden in de hotspots, onder meer in Samos en Kos. Ingevolge deze context, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen migranten en de lokale bevolking, werd aan verzoeker medische hulp geweigerd.

Verzoeker voert tevens de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en dit in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1997 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Aangezien verzoekers aanvraag ontvankelijk moet worden verklaard omdat hij zich niet meer effectief op de status in Griekenland kan beroepen *"dient er te worden gezegd dat verzoeker wel degelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus"*. Verzoeker verwijst naar de bepalingen inzake de motivering van bestuurshandelingen en stelt dat verweerder zeer summier was inzake de weigering. Verzoeker betoogt dat hij niet in "een" opvangcentrum zat maar in het mensonwaardige centrum in Kos toen hij terugkeerde om zijn gezin op te halen.

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming krachtens artikel 48/4, § 2, b) en c) omdat een terugkeer naar Gaza en Griekenland een schending van artikel 3 EVRM uitmaakt.

2.2. Verzoeker voegt landeninformatie bij het verzoekschrift (stukken 3 – 7)

2.3. Verweerder brengt op 22 april 2026 een aanvullende nota bij met URL-verwijzingen naar landeninformatie.

2.4. Verzoeker legt ter zitting een aanvullende nota neer met landeninformatie inzake Griekenland en Gaza. Verzoeker brengt ook stukken bij inzake de medische situatie van dochter Lana (stukken 2 – 7).

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 28 november 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 27 november 2027.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17,

Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

10. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Dit wordt door verzoeker niet betwist.

11. Verzoeker, die werd geboren in 1976, maakt niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op de problematiek van de opvang op de eilanden Kos en Samos alsook op de weigering van medische hulp.

Dienaangaande stelt de Raad vast:

- de problematiek van de slechte opvang is inherent verbonden aan de periode van de procedure van het verzoek om internationale bescherming.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terecht:

“Waar uw echtgenote heeft verklaard dat zij en uw kinderen bij aankomst in Griekenland door de ordediensten werden gearresteerd en op agressieve en hardhandige wijze werden overgebracht naar een gesloten centrum op het eiland Symi, waar jullie vijf dagen verbleven, en dat zij vervolgens als verzoekers om internationale bescherming werden overgebracht naar een open centrum op het eiland Kos, waar jullie onder onhygiënische omstandigheden zouden hebben moeten leven, slecht voedsel kregen en uw kinderen niet de nodige medische zorg zouden hebben ontvangen, dient te worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (NPO Heba, p. 10 – 11). Deze situatie is niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jullie situatie als begunstigten van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

[...]

Gevraagd naar jullie zoektocht naar werk verklaarde u dat u op het eiland Chios nooit pogingen hebt ondernomen om werk te vinden (CGVS, p. 11). In Athene zou u wel hebben geprobeerd om legaal werk te vinden, maar dit zou niet mogelijk zijn geweest wegens het ontbreken van de vereiste documenten. Daarnaast gaf u aan dat communicatie moeilijk was omdat u de taal niet sprak. Volgens u was enkel zwartwerk beschikbaar, maar andere vluchtelingen zouden u hebben afgeraden dergelijk werk aan te nemen (CGVS, p. 8, 9, 12). Hoewel het betreurenswaardig is dat u er niet in slaagde een legale tewerkstelling te vinden, dient te worden opgemerkt dat zwartwerk en tewerkstelling in de schaduwconomie een belangrijk onderdeel vormen van de Griekse economische realiteit, niet alleen voor migranten maar ook voor Griekse burgers (zie blauwe map stuk 3).

[...]

Gevraagd naar jullie zoektocht naar huisvesting verklaarde u dat u, tijdens uw verblijf in Athene, contact hebt opgenomen met een organisatie die personen met huisvestingsproblemen ondersteunt. Deze organisatie noteerde uw gegevens en deelde u mee dat zij u zouden contacteren zodra u aan de beurt zou zijn, maar u

werd nadien nooit gecontacteerd (CGVS, p. 9). Uw echtgenote voegde daaraan toe dat zij zelf geen inspanningen heeft geleverd om zelfstandig naar huisvesting te zoeken (NPO Heba, p. 13).

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90)."

- inzake de medische hulp stelt de bestreden beslissing blijkens de gegevens van het dossier terecht wat volgt:

"Aangaande uw gezondheid verklaarde u dat u hartproblemen hebt. Ter staving van uw problematiek legde u verschillende medische attesten voor. Het eerste attest betreft een attest dat werd opgemaakt op 29 augustus 2004 in Gaza. In dit attest staat vermeldt dat u in 1999 een hartstilstand kreeg dat veroorzaakt werd door een elektrische shock. Er werd u gedurende een uur hartmassage toegediend en sindsdien lijdt u aan voortdurende pijn aan de borst en een onstabiel hartritme, waardoor u fysieke arbeid en stress dient te vermijden (zie groene map stuk 7a). Het tweede attest dat u voorlegde werd opgemaakt op 23 september 2025 in België. Hierin staat vermeldt dat u op 22 september 2025 werd opgenomen in het Brugmann ziekenhuis met pijn in uw borst dat uitstraalde naar uw ribben. Eveneens staat er in het attest vermeldt dat de pijn deels werd verlicht met pijnstilling en dat er geen sprake was van hartkloppingen of kortademigheid. Er werden verschillende onderzoeken uitgevoerd waarbij men tot de volgende conclusie kwam: beide hartkamers werken normaal, afwezigheid van bloedstolsel, geen afwijkingen aan de hartkleppen en geen tekenen van overbelasting van het hart. Als behandeling werden er u twee vitaminesupplementen voorgeschreven en het medicijn Atorvastatin voor de verlaging van uw cholesterol (zie groene map stuk 7b). Gevraagd naar de medische behandeling die u kreeg in Griekenland antwoordde u dat u in Griekenland een privé-dokter raadpleegde. Hij onderzocht u, schreef u tijdelijke medicatie voor en adviseerde u later eens scan laten maken te maken (CGVS, p. 13).

Uit de door u neergelegde medische attesten en door u afgelegde verklaringen blijkt niet dat u zou lijden aan een ernstige medische problematiek die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, die overigens niet beschikbaar zou zijn in Griekenland.

Aangaande de gezondheid van uw echtgenote verklaarde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij last heeft van een ontsteking aan de dikke darm en maag waarvoor zij een medische behandeling volgt in België (NPO Heba, p. 5). Zij staaft haar medische problematiek echter niet met medische documenten. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat zij geen inzicht geeft in de ernst van haar medische problematiek en de behandeling die daarvoor nodig is en eventueel zou zijn in de toekomst, en dat deze niet beschikbaar zou zijn in Griekenland.

Daar waar uw echtgenote stelt dat jullie meerderjarige zoon (CG 2527088; DVZ 10.332.464) en oudste dochter medische problemen hebben en in Griekenland geen toegang zouden hebben gehad tot medische zorg, moet er vastgesteld worden dat zij na de toekenning van hun status nooit geprobeerd heeft om medische hulp te zoeken voor hen (NPO Heba, p. 6 – 7). Zij verklaarde zich nooit gewend te hebben tot een medisch centrum of ziekenhuis, omdat zij in de veronderstelling was dat ze zou moeten betalen voor de medische hulp (NPO Heba, p. 14). Deze verklaringen doen afbreuk aan de ernst van de medische hulp die jullie kinderen op dat moment zouden hebben nodig gehad. Indien zij werkelijk hulp nodig hadden in Griekenland, lijkt het onwaarschijnlijk dat dit jullie zou hebben weerhouden om een dokter te consulteren louter omdat jullie in de veronderstelling waren dat de zorg niet gratis zou zijn. In het verleden hebben jullie

immers financiële hulp gekregen van vrienden en familie, waardoor het onwaarschijnlijk is dat jullie die in dit specifieke geval niet zouden hebben kunnen vragen.

Daar waar uw echtgenote verklaarde dat jullie dochter acute bloedarmoede zou hebben en gewrichtsklachten waarvoor zij in België medische opvolging zou krijgen en een medicamenteuze behandeling zou volgen staven jullie dit niet met medische documenten (NPO Heba, p. 6 – 7). Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat zij geen inzicht geeft in de ernst van de medische problematiek van jullie dochter en de behandeling die daarvoor nodig is en eventueel zou zijn in de toekomst, en dat deze niet beschikbaar zou zijn in Griekenland.

Gelet op het feit dat uw gezin zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u en uw echtgenote niet hebt aangetoond dat uw gezin, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Evenmin blijkt uit de informatie in jullie administratief dossier dat uw gezondheidsproblemen, die van uw echtgenote en van uw oudste dochter een ernstige invaliderende impact zou hebben op jullie levensomstandigheden en jullie zelfredzaamheid als gezin. Hoewel uw echtgenote verklaarde dat jullie oudste dochter omwille van haar medische problematiek haar hulp zou nodig hebben bij haar dagelijks functioneren staaften jullie dit niet aan de hand van medische attesten (NPO Heba, p. 7). Daar waar in het medisch attest uit Gaza, daterend van 2004, wordt vermeld dat u fysieke arbeid moet vermijden en u verklaarde dat uw tewerkstelling in België werd onderbroken omwille van uw medische problematiek (CGVS, p. 4), blijkt uit de meest recente medische attesten die u voorlegde niet dat u arbeidsongeschikt zou zijn. Wat betreft de medische problematiek van uw echtgenote kan nergens uit worden afgeleid dat deze haar zou belemmeren in het dagelijks leven.”

Ter zitting worden medische documenten bijgebracht inzake verzoekers dochter Lana. Volgens de gegevens en verklaringen ter zitting heeft dochter Lana ingevolge een kleurbehandeling van haar haren bij de kapper op 31 maart 2026 een vergiftiging van de nieren opgelopen die een hospitalisatie noodzaakte. Uit deze stukken kan echter niet blijken dat dit een blijvende aandoening is die dergelijke impact zou hebben dat een terugkeer naar Griekenland gelijkgesteld kan worden met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker (en dochter Lana) worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie (en de situatie van dochter Lana) betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

12. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET) die geldig is 27 november 2027 hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

13. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem (en zijn gezin) niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker

verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt immers dat hij op 24 november 2024 de vluchtelingenstatus verkreeg en een verblijfsvergunning die geldig is tot 27 november 2027. Verzoeker vertrok volgens het niet-betwiste feitenrelaas reeds op 6 februari 2025 uit Griekenland. Verzoeker verbleef aldus iets meer dan twee maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en zijn officiële verblijfsdocument. Uit een dergelijk gedrag en kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Samen met verweerder kan worden vastgesteld dat verzoeker beschikte over een netwerk en middelen om zijn vertrek uit Griekenland en zijn verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat duidt op zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Dit blijkt onder meer uit de terechte motivering die stelt: *“Verder moet worden vastgesteld dat jullie in nood steeds beroep konden doen op een netwerk dat jullie financieel ondersteunde. Zo leende u voor de financiering van uw reis van Turkije naar Griekenland een bedrag van 4.000 euro van een vriend, die eveneens uw reis van Griekenland naar België financierde (CGVS, p. 6). Na uw vertrek naar Griekenland ontving uw echtgenote, die zich toen nog in Turkije bevond, financiële steun van uw ooms in Oostenrijk en Zweden (CGVS, p. 9). Ook de reis van uw echtgenote en jullie kinderen van Turkije naar Griekenland werd gefinancierd door uw familie (NPO Heba, p. 7). Tijdens uw verblijf in Athene ontving u bovendien zelf ook financiële ondersteuning van vrienden. Zo leende een vriend u 50 euro voor uw reis van Chios naar Athene (CGVS, p. 8) en ontving u daarnaast bedragen van 150 euro en 80 euro. Dit geld gebruikte u onder meer voor de betaling van een slaapplek in een jeugdherberg nadat u het opvangcentrum moest verlaten (CGVS, p. 12).”*

Aldus blijkt dat verzoeker wel degelijk initiatiefrijk, zelfstandig en zelfredzaam is, alsook dat hij beroep kan doen op een netwerk indien nodig. Verzoeker, die geen blijf geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming (twee maanden), dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan

dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

15. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de situatie in Gaza in het verzoekschrift niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS